

13 Απριλίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Διστές]

ASTRID SCHADOW,

Εφεσείουσα,

ν.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5576).

Ποινή — Εξασφάλιση πίστωσης διά ψευδών παραστάσεων κατά παράβαση των άρθρων 301(1) και 297 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 — Επιβολή ποινής φυλακίσεως οκτώ μηνών — Μειώθηκε σε φυλάκιση τριών μηνών λόγω των ιδιάζουσων περιστάσεων της εφεσείουσας.

5

Ποινή — Ελαφρυντικοί παράγοντες — Παραδοχή — Μεταμέλεια — Λευκό ποινικό μητρώο — Οικογενειακές υποχρεώσεις — Δυσχερής παραμονή στη φυλακή λόγω προέλευσης της εφεσείουσας από το εξωτερικό.

Η εφεσείουσα η οποία ήταν γερμανικής καταγωγής ήλθε στην Κύπρο για τουρισμό με πληρωμένη την παραμονή της μέχρι την 7ην Δεκεμβρίου 1991. Ζήτησε παράταση της διαμονής της και υπεσχέθη ότι περίμενε χρήματα από το σύζυγο της για να καλύψει τα έξοδα του ξενοδοχείου της τα οποία μέχρι την 30ην Δεκεμβρίου 1991 ανήλθαν σε ΛΚ1.311,30 σεντ ενώ στην πραγματικότητα ήταν διαζευγμένη και δεν επρόκειτο να πάρει χρήματα. Παραδέχθηκε ενοχή και της επεβλήθη η πιο πάνω ποινή φυλάκισης την οποία εφεσίβαλε σαν έκδηλα υπερβολική.

10

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο μείωσε την ποινή σε φυλάκιση τριών μηνών αφού έλαβε υπόψη ότι κάτω από τις ιδιάζουσες περιστάσεις της εφεσείουσας οι σκοποί της δικαιοσύνης θα εξυπηρετούντο εξίσου καλά με την επιβολή μικρότερης ποινής φυλακίσεως.

Η έφεση επιτρέπεται. Η ποινή μειώνεται σε φυλάκιση τριών μηνών.

20

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Wheeler & Others v Αστυνομίας, 1964 Α.Α.Δ. 83·

Marley v Δημοκρατίας, 1964 Α.Α.Δ. 143·

Brian v Αστυνομίας (1970) 2 Α.Α.Δ. 162.

Edwards v Αστυνομίας (1971) 2 Α.Α.Δ. 239.

Ιακώβου και άλλοι v Αστυνομίας (1976) 2 Α.Α.Δ. 114.

Γενικός Εισαγγελέας v Εταιρείας Bisco Ltd. (1991) 2 Α.Α.Δ. 16.

5 Έφεση εναντίον Ποινής.

10 Έφεση εναντίον της ποινής από την Astrid Schadow η οποία βρέθηκε ένοχη στις 20 Ιανουαρίου, 1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 163/92) στην κατηγορία για εξασφάλιση πίστωσης δια ψευδών παραστάσεων κατά παράβαση των άρθρων 301 (1) και 297 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Μιχαηλίδη, Α.Ε.Δ. σε 8 μήνες φυλάκιση.

Μ. Σάββα (κα), για την εφεσείουσα.

15 *Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.*

20 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η εφεσείουσα παραδέχθηκε ενοχή στην κατηγορία της εξασφάλισης πίστωσης διά ψευδών παραστάσεων κατά παράβαση των Άρθρων 301(1) και 297 του Ποινικού Κώδικα, που τιμωρείται με φυλάκιση ενός χρόνου. Οι λεπτομέρειες του αδικήματος ήταν ότι μεταξύ της 9 Νοεμβρίου 1991 και της 31 Δεκεμβρίου 1991 στην περιοχή Αμαθούντος στην επαρχία Λεμεσού "εν τη συνάψει χρέους ή 25 τη αναλήψει υποχρεώσεως, εξασφάλισε πίστωση ύψους £1,311.30 σ. από τη Ζωή Ταπακούδη, υπό την ιδιότητά της σαν υπαλλήλου του ξενοδοχείου MEDITERRANEAN διά ψευδών παραστάσεων.

30 Τα γεγονότα όπως εκτίθενται στην απόφαση του πρωτόδικου Δικαστή, είναι ότι η εφεσείουσα, η οποία κατάγεται από τη Γερμανία, έφθασε στην Κύπρο σαν τουρίστρια και κατέληξε στο ξενοδοχείο MEDITERRANEAN. Συνοδευόταν από τις δύο θυγατέρες της, ηλικίας 20 και 16

ετών αντιστοίχως. Ήρθε μέσω τουριστικής εταιρείας, η οποία διοργάνωσε την εκδρομή και το ποσό που αντιπροσώπευε τη δαπάνη πληρώθηκε στη Γερμανία εκ των προτέρων. Με τη διευθέτηση αυτή η παραμονή της ήταν πληρωμένη μέχρι τις 7 Δεκεμβρίου 1991. Μετά την εκπνοή της περιόδου ζήτησε παράταση της διαμονής της για τον εαυτό της, ενώ οι θυγατέρες της αναχώρησαν για την πατρίδα τους. Οι εκπρόσωποι του ξενοδοχείου της ζήτησαν £444.20 τις οποίες η εφεσείουσα υπεσχέθη να πληρώσει και ότι περίμενε χρήματα από το σύζυγό της προς τον οποίο τηλεφώνησε όπως ισχυρίστηκε. Επειδή δεν έρχοντο τα χρήματα και δεν πλήρωνε, στις 30 Δεκεμβρίου 1991 το ξενοδοχείο έδωσε στην εφεσείουσα την τελευταία προειδοποίηση και ότι αν δεν πλήρωνε θα κατάγγελε την υπόθεση στην αστυνομία. Το ολικό ποσό που συσσωρεύθηκε για την παραμονή της ανήλθε σε £1,311.30 σ. Μετά από έρευνες της αστυνομίας διαπιστώθηκε ότι η εφεσείουσα είναι διαζευγμένη από το σύζυγό της και ότι δεν επρόκειτο να πάρει χρήματα.

Ο πρωτόδικος δικαστής κατά την επιμέτρηση της ποινής ανέφερε ότι έλαβε υπόψη την παραδοχή της, τη μεταμέλειά της, όπως επίσης και το γεγονός ότι είναι ξένη και ότι η παραμονή στη φυλακή συνεπάγεται κάποια δυσχέρεια. Αναφέρθηκε δε για το σκοπό αυτό στις υποθέσεις *Wheeler & Others v. Αστυνομίας*, 1964 Α.Α.Δ. 83, *Marley v. Δημοκρατίας*, 1964 Α.Α.Δ. 143 και *George Henry Brian v. Αστυνομίας* (1970) 2 Α.Α.Δ. 162, στις οποίες έχει παρατηρηθεί ότι οι συνθήκες κράτησης ενός αλλοδαπού είναι πλέον επαχθείς, αλλά βέβαια το γεγονός ότι ένας κατηγορούμενος είναι αλλοδαπός δεν είναι αφ' εαυτού στοιχείο για τη μείωση της ποινής, όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Gary Edwards v. Αστυνομίας* (1971) 2 Α.Α.Δ. 239.

Ούτε και βέβαια το γεγονός ότι είναι γυναίκα δεν αποτελεί παράγοντα που συνηγορεί για επιβολή ολιγότερο αυστηρής ποινής από εκείνη που επιβάλλεται από τις περιστάσεις. (Βλέπε *Μιχαλάκης Ιακώβου και άλλοι v. Αστυνομίας* (1976) 2 Α.Α.Δ. 114, *Γενικός Εισαγγελέας v. Εταιρείας Bisco Ltd & Άλλοι* (1991) 2 Α.Α.Δ. 16).

Έχουμε εξετάσει τα γεγονότα της υποθέσεως και έχουμε σημειώσει ότι η ανώτερη ποινή που προβλέπεται για το αδίκημα διά το οποίο η εφεσείουσα παραδέχθηκε ενοχή είναι ένας χρόνος φυλάκιση.

- 5 Η εφεσείουσα δεν βαρύνεται με προηγούμενη καταδίκη και έχει οικογενειακές υποχρεώσεις τουλάχιστον προς την ανήλικη κόρη της που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στη χώρα της, μακριά της.
- 10 Λαμβάνοντας όλα υπόψη, έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι κάτω από τις ιδιάζουσες αυτές περιστάσεις της εφεσείουσας, μια μικρότερη ποινή φυλακίσεως θα εξυπηρετούσε εξίσου καλά τους σκοπούς της δικαιοσύνης και ως εκ τούτου η έφεση επιτρέπεται κρίνοντας την ποινή που επεβλήθηκε ως έκδηλα υπερβολική, και μειώνουμε την
- 15 ποινή φυλακίσεως σε τρεις μήνες.

Η έφεση επιτρέπεται. Η ποινή φυλακίσεως μειώνεται σε 3 μήνες.